

VIU **DON PASQUALE** Gaetano Donizetti
L'ÒPERA!

AUDITORI DEL CÈNTRIC ESPAI CULTURAL

Divendres
13 de maig | 17.30 h

Enregistrada el 2019 a la Royal Opera House de Londres

Cantada en italià. Durada 150 min

EQUIP CREATIU

Direcció d'escena

Damiano Michieletto

Escenografia

Paolo Fantin

Vestuari

Agostino Cavalca

Director d'orquestra

Evelino Pidò

Cor de Royal Opera

Orquestra del Royal Opera House

REPARTIMENT

Don Pasquale

Bryn Terfel

Norina

Olga Peretyatko

Ernesto

Ioan Hotea

Malatesta

Mariusz Kwiecien

PRESENTACIÓ

L'última gran òpera bufa

Don Pasquale ocupa la 69a posició cronològica en el llarg llistat d'òperes que va compondre Gaetano Donizetti en la seva prolífica carrera. Composta en dos mesos, el llibret fou escrit per Giovanni Ruffini i el propi compositor, basat en una òpera anterior, *Ser Marc'Antonio*, de Stefano Pavesi. L'obra es va estrenar a París l'any 1843, i va tenir una gran acollida, convertint-se en el darrer gran èxit del músic.

Celebrada com una de les òperes més rodones de Donizetti, es tracta també de la darrera òpera bufa del compositor italià, i està considerada -juntament amb *El barber de Sevilla* de Rossini- un dels cims d'aquest gènere. De fet, *Don Pasquale* se situa a les darreries d'aquest corrent que va sorgir com a resposta a l'òpera seria i que va viure el seu màxim esplendor entre mitjans del segle XVIII i les primeres dècades del XIX. Quan semblava que els anys d'apogeu de l'òpera bufa ja quedaven enrere, Donizetti va demostrar que aquest gènere encara tenia força per conquerir el públic. I d'aquesta manera, el mestre de Bèrgam va compondre una obra mestra que, seguint els trets identitaris de l'òpera bufa, es caracteritza pel seu argument còmic i per abordar temes d'embolics matrimonials i sàtires sobre costums socials, però alhora va saber equilibrar-la amb certes pinzellades més serioses i dramàtiques.

Ambientada a la Roma del segle XIX, la història d'aquesta òpera en tres actes pivota entre quatre personatges principals. Don Pasquale, un home ric d'edat avançada, és víctima de l'engany amorós tramut pel seu amic Malatesta, el seu nebot Ernesto i la seva estimada Norina. Tots quatre, personatges dibuixats amb gran inspiració que subratllen la riquesa rítmica de la partitura i erigeixen *Don Pasquale* com l'òpera imprescindible de Donizetti -amb permís de *Lucia di Lammermoor*-.

Un *Don Pasquale* contemporani des de la Royal Opera House

El director d'escena venecià Damiano Michieletto signa aquest muntatge de *Don Pasquale* que va acollir l'octubre de 2019 la Royal Opera House de Londres, un dels temples operístics de més prestigi mundial. El pes de la direcció d'orquestra recau en el torinès Evelino Pidò, que duu a l'excel·lència l'interpretació de la partitura que va compondre Donizetti a mitjans del segle XIX.

El baix-baríton gal·lès Bryn Terfel dona vida al protagonista, fent gala del seu talent tant vocal com interpretatiu. El virtuosisme de l'elenc seleccionat per la Royal Opera es combina amb una música brillant i una posada en escena que actualitza i converteix en contemporània aquesta història commovedora.

DON PASQUALE

Acte I

Ernesto ha fet enfadar a Don Pasquale, el seu oncle ric, en enamorar-se de Norina, una jove vídua sense diners. Don Pasquale decideix desheretar l'Ernesto i ser ell qui es casí. El seu amic Malatesta li diu que té la núvia perfecte per ell: la seva germana Sofronia, una noia callada i educada en un convent. Don Pasquale li explica els seus plans a l'Ernesto. Aquest decideix que no pot casar-se amb la Norina al no tenir calers i escriu una carta posant fi a la seva relació. Norina rep la carta d'Ernesto. Arriba Malatesta per tranquil·litzar-la: el seu pla és enganyar a Don Pasquale per dur a terme un desastrós matrimoni fingit i assegurar amb això la felicitat futura de Norina i Ernesto. Així, dona instruccions a Norina per a què representi el paper de la seva germana Sofronia. Es mostrarà dolça i callada fins al seu fals matrimoni i a continuació es convertirà en una harpia, que turmentarà tant a Pasquale que aquest permetrà que Ernesto es casí amb qui vulgui. Norina accedeix amb entusiasme a executar el pla de Malatesta.

Acte II

Ernesto, que desconeix el que trama Malatesta, està desesperat. Don Pasquale, entretant, està encantat amb la seva futura xicota Sofronia (Norina disfressada) i

està decidit a casar-se immediatament. Malatesta porta un notari fals (el seu cosí) que redacta el contracte matrimonial. Mentre ho fa, Malatesta explica a Ernesto el que està passant i el convenç perquè li segueixi el joc. Tan bon punt està signat el contracte, la promesa de Don Pasquale comença a atacar-lo. Ella l'insulta i després ordena als criats que comprin mobles nous.

Acte III

Don Pasquale discuteix amb la seva dona sobre la seva forma de malgastar els diners i es nega a deixar-la sortir de casa. Ella li clava un clatellot i se'n va. Don Pasquale se sent encara més humiliat quan descobreix una nota on es troba detallada una cita entre la seva dona i el seu amant. Li prega a Malatesta que li ajudi a desfer-se'n de Sofronia. Malatesta li diu que només hi ha una manera de fer-ho: Don Pasquale ha d'informar-la de que ha de compartir casa seva amb Norina, la núvia d'Ernesto, a la que ella no pot suportar. Don Pasquale té tantes ganes de lliurar-se'n de Sofronia que accedeix a que Ernesto es casí. Després de noves intrigues, Malatesta revela al final com Don Pasquale ha estat enganyat i qui és realment Sofronia. En un principi, Don Pasquale es mostra disgustat, però acaba perdonant-los a tots.

PROPERAMENT

#viulopera

21/05
19 h

MÚSICA I LLETRES: TE
QUIERO, BENEDETTI

amb Alberto San Juan i
Fernando Egozcue

AUDITORI

17/06
17.30 h

PROJECCIÓ: MADAMA
BUTTERFLY

de Giacomo Puccini
AUDITORI